"కాని ఆ మెత్తదనం దేవుడు కాదు. పండు పైన ఏం వుంది?"

"తొక్క."

"కాని ఆ తొక్క దేవుడు కాదు. అరటి పండు ఏ పరిమాణంలో వుంది?"

"నిలువుగా వుంది."

"ఆ నిలువు దేవుడు కాదు. ఇవన్నీ కలిస్తేనే దేవుడు. అంతేకాదు. ఇవన్నీ కాక అరటిపండులో మనకి కంటికి కనపడని ఇంకేదో వుంది. అదే దానికి పైన పసుపు పచ్చ తొక్కని, లోపల మెత్తటి తీయనైన, ఆరంగుళాల పొడవైన పండుని సృష్టిస్తోంది. అదే దేవుడు."

"ఇప్పుడు దేవుడు గురించి అర్థమైంది స్వామి."

121. కొన్ని కష్టాలెందుకు పోవు?

ఒకడు అడవికి వెళ్ళి కొన్ని చెట్ల వంక పరీక్షగా చూసాడు. ఓ చెట్టు మీద ఓ గోరింక పిట్ట గూడు పెట్టడం గమనించి అతను ఆ చెట్టెక్కి దాన్ని పీకేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. మర్నాడు అతను వచ్చి మళ్ళీ ఆ చెట్టుని చూస్తే తను తీసేసిన చోట ఆ గోరింక మళ్ళీ కొత్త గూడుని పెట్టడం చూసి మళ్ళీ చెట్టెక్కి దాన్ని కూడా పీకేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. మూడో రోజు కూడా అతను అడవికి వెళ్ళి చూస్తే ఆ గోరింక ఇంకో కొమ్మ మీద గూడు పెట్టడం గమనించి, మళ్ళీ దాన్ని కూడా పీకేసి ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

నాలుగో రోజు అతను అడవికి వచ్చి చూస్తే ఆ గోరింక పిట్ట పక్కనే వున్న చెట్టు మీద కొత్త గూడుని కట్టుకోవడం చూసాడు. సంతృప్తిగా తలాడించి అతను ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు.

నెల రోజుల తర్వాత అతను అడవికి వచ్చి చూస్తే ఆ గోరింక గూట్లోని పిల్లలు అరుస్తూ కనిపించాయి. అప్పుడు వాడు తన భుజాన వున్న గొడ్డలిని తీసి తను గూటిని అనేక సార్లు పీకేసిన చెట్టుని తమ గ్రామంలోని దేవాలయం ధ్వజ స్థంభం కోసం కొట్టాడు. అతను ఆ గూడు పీకి ఉండకపోతే పక్క చెట్టు మీద ఆ పక్షి గూడుని కట్టి ఉండేది కాదు. గూట్లోని పిల్లలకి హాని జరిగేది.

మనకి జీవితంలో కలిగే కష్టాలు కూడా ఆ కట్టెలు కొట్టేవాడు గోరింక గూటిని పీకేసినప్పుడల్లా దానికి కలిగిన కష్టం లాంటివే. తాత్కాలికంగా మనకా కష్టాలు దుఃఖాన్ని కలిగించినా, తర్వాత ఎంతో సుఖాన్ని ఇస్తాయి. మనం దేవుడ్ని ఆ కష్టాలని తీర్చమని ప్రార్థించినా భవిష్యత్ తెలుసు కాబట్టి ఆయన మన కొన్ని కష్టాలని తీసేయడు.

122. శాంతి

ఓ సారి ఓ రాజు 'శాంతి'ని సూచించే ఉత్తమ చిత్ర పోటీని తన రాజ్యంలోని చిత్రకారుల మధ్య ప్రకటించాడు. చాలామంది చిత్రకారులు ఆ అంశం మీద చిత్రాలని గీసి పోటీ రోజున రాజ సభకి తీసుకు వెళ్ళారు. రాజు ఒకొక్కరి చిత్రాన్ని తీసుకుని పరిశీలనగా చూడసాగాడు.

పచ్చ గడ్డి మైదానంలో మేత మేస్తున్న ఆవు, పసిపిల్లకి పాలిస్తున్న తల్లి, వరుడి మెళ్ళో దండ వేస్తున్న నూతన వధువు, పారుతున్న నది... ఏవీ రాజుని తృప్తి పరచలేదు. ఆఖరి చిత్రం ఆయన్ని ఆకర్షించింది.

కొండ మీద నించి ఉధృతంగా పడే జలపాతం, తుఫాను వల్ల మెరుపులు, ఆకాశంలో దట్టంగా అలుముకున్న నల్లటి మేఘాలు, గాలి తాకిడికి ఓ వైపు ఒరిగి పోయిన చెట్లు, పోటెత్తిన వరద నీరు... ఆ చిత్రంలో ప్రశాంతత అనేదే రాజు కళ్ళకి కనపడలేదు. ఆయన నిశితంగా చూస్తే కొండలోని ఓ రంధ్రం లోంచి బయటకి వచ్చిన ఓ చిన్న చెట్టు, దాని కొమ్మ మీద ఓ పక్షి గూడు, ఆ గూట్లో ప్రశాంతంగా గుడ్లని పొదుగుతూ కూర్చున్న ఓ ఆడ పక్షి, గూడు వంక ఆనందంగా చూస్తున్న ఇంకో కొమ్మ మీద వున్న మగ పక్షి.

రాజుకి ఆ చిత్రం నచ్చడంతో దాన్ని ఎంపిక చేసాడు. దాన్ని చూసిన మిగిలిన చిత్రకారులు రాజుని అడిగారు.

"దీంట్లో అంతా భీభత్సమేగా. మీకు శాంతి ఎక్కడ కనిపించిందో దయచేసి మాకు వివరిస్తారా?"

రాజు చిన్నగా నవ్వి చెప్పాడు.